

32. sürgeti az Európai Bizottságot és az AKCS-kormányokat annak biztosítására, hogy amennyiben egy vállalatról kiderül, hogy gyermekmunkát alkalmaz, az adott vállalat feladata annak biztosítása, hogy a nála dolgozó gyermekek megfelelően bekapcsolódjanak az oktatási rendszerbe;
33. hangsúlyozza, hogy a GSP és a GSP+ státust attól kell függővé tenni, hogy a GSP és a GSP+ rendszert használó AKCS-országok ne csak megerősítsék, hanem bizonyítsák is, hogy betartják a gyermekmunkáról szóló ILO-egyezményeket és a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt; e célból felhívja az Európai Bizottságot, hogy vezessen be egy olyan struktúrát, amely az említett egyezmények rendelkezéseinek betartását rendszeres és gyakori ellenőrzésnek veti alá, valamint arról jelentést tesz; kijelenti, hogy megfelelő intézkedést kell tenni, amennyiben bizonyíték áll rendelkezésre az egyezmények súlyos és rendszeres megsértésére vonatkozóan;
34. úgy véli, hogy a közbeszerzési szerződéseknek magukban kell foglalniuk olyan kikötéseket, amelyek annak bizonyítására kötelezik az érintett vállalatokat, hogy az ellátási lánc megfelel a gyermekmunkával kapcsolatos nemzetközi előírásoknak, hogy ilyen szerződéseket ne ítélhessenek oda ilyen jellegű bizonyíték hiányában, valamint hogy (a közszférán belül) megfelelő lehetőséget kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek és egyéb felek számára, hogy ennek ellenkezőjét bizonyíthassák; határozottan hangsúlyozza, hogy az ilyen kikötések semmiképpen sem tekinthetők nem tarifális kereskedelmi akadályoknak;
35. felhívja az EU-tagállamokat és az Európai Közösséget, hogy a vállalatoknak a kereskedelmi képviselők, exporttámogatások, segélyek és kölcsönök formájában nyújtandó támogatás feltételül a gyermekmunkáról szóló nemzetközi egyezmények teljesítését szabják;
36. hangsúlyozza, hogy a globalizációnak és a világkereskedelem liberalizációjának együtt kell járnia az alapvető jogok, többek között a gyermekmunka tilalmának betartásával;
37. felhívja a nemzetközi közösséget (amely magában foglalja a Kereskedelmi Világszervezetet), hogy elsőként alkalmazzon egy „játéksárkány jelet”, amely egyértelműen jeleznél, hogy az adott terméket „gyermekmunka alkalmazása nélkül termelték/állították elő”, és amelyet különösen olyan országokkal szemben lehetne alkalmazni, ahol a gyermekmunka közismerten elterjedt jelenség;
38. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az AKCS-államok Karibi Fórumának, a Csendes-óceáni Szigetek Fórumának, az EU-tagállamoknak, az Egyesült Nemzetek Gyermekalapjának és az ILO-nak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a mauritániai helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2008. november 25–28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Afrikai Unió (AU) alapokmányának rendelkezéseire, a 2000. júliusi loméi nyilatkozatra és az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának létrehozásáról szóló jegyzőkönyvre a nem alkotmányos kormányváltásokról,
- tekintettel a Béke- és Biztonsági Tanács által a 144. és 151. ülésén hozott határozatokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2008. augusztus 20-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS), az Európai Unió (EU) és a Frankofónia Nemzetközi Szervezete (OIF) nyilatkozataira és állásfoglalásaira,
- tekintettel a cotonou-i megállapodás 96. cikke alapján megkezdett konzultációkra,

(¹) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. november 28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) fogadta el.

- tekintettel a mauritániai helyzetről szóló, 2008. november 21-én Addisz-Abeában tartott konzultációs ülésen kiadott közleményre, amely ülésen részt vett az Arab Államok Ligája, az ENSZ, az Iszlám Konferencia Szervezete (OIC), az OIF, az EU és az AU,
- tekintettel az AKCS Nagykövetek Bizottsága részéről a Mauritániai Iszlám Köztársaságba látogató, 2008. október 7–11-i tényfeltáró küldöttség jelentésére,
- tekintettel a mauritániai nemzetgyűlés 2008. szeptember 14-i állásfoglalására,
- A. mivel 2008. augusztus 6-án Mohamed Ould Abdel Aziz tábornok vezetésével egy katonai junta elmozdította a Mauritániai Iszlám Köztársaság elnökét, Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahit,
- B. mivel az ország gazdasági és társadalmi helyzete katasztrofális, és mivel a demokrácia sikerét legjobban a fejlődés biztosítja,
- C. mivel Abdallahi elnököt 2007 áprilisában demokratikusan választották meg, egy olyan demokratikus átmenet lezárásaként, amelyet a nemzetközi közösség példaértékűként üdvözölt, valamint az Európai Unió választási megfigyelő missziója és az Európai Parlament küldöttsége hitelesített,
- D. tekintettel az EU részéről a demokratikus átmenethez nyújtott támogatásra és a 10. Európai Fejlesztési Alap keretében a 2008-tól 2013-ig tartó időszakra szóló 156 millió EUR összegű „támogatási programra”, amely kiegészíti az eddigi segítségnyújtást, valamint az 1985 óta segélyként formájában biztosított 335 millió EUR összeget,
- E. mivel Mauritánia tagja az euro-mediterrán partnerségnek, más néven a barcelonai folyamatnak, és részt vett a 2008. július 13-án Párizsban rendezett földközi-tengeri csúcstalálkozón,
- F. mivel – bár a kormányváltás vérontás nélkül ment végbe – Abdallahi elnököt és számos más politikai szereplőt őrizetbe vettek, és mivel Abdallahi elnök továbbra is meg van fosztva szabadságától,
- G. mivel a junta létrehozta a „magas szintű államtanácsot”, és mivel az említett tanács elnökét, Mohamed Ould Abdel Aziz tábornokot „alkotmányos szabályrendelettel” nevezték ki államfőnek,
- H. mivel az „alkotmányos szabályrendelet”, amelyben a junta meghatározza hatásköreit, és amely lehetővé teszi számára, hogy rendeleti úton kormányozzon, semmilyen jogalappal nem rendelkezik,
- I. mivel a „magas szintű államtanács” kinevezett egy miniszterelnököt,
- J. mivel a puccs idején Mauritánia által tapasztalt nehézségek politikai jellegűek voltak, ezért azokat békés úton, politikai eszközökkel és párbeszéddel meg lehetett volna oldani,
- K. mivel az említett nehézségek ellenére Mauritánia figyelemre méltó fejlődést ért el olyan rendkívül kényes belpolitikai kérdések terén, mint a menekültek visszatérése, a rabszolgaság eltörlése és a média liberalizálása, és mivel ez jó reményekre adott okot a szilárd, stabil demokrácia végső kialakulása szempontjából,
- L. mivel az összes politikai erő közötti nyílt vitára van szükség annak érdekében, hogy létrejöhessen az alkotmányos rend helyreállításának eszközei, valamint a végrehajtó hatalom és a jogalkotás közötti egyensúlyt szabályozó mechanizmusok, azzal a céllal, hogy az alkotmány keretein belül biztosítsák a helyes egyensúlyt az államelnök és a parlament között, valamint a szükséges politikai stabilitást, a fegyveres erők beavatkozása nélkül,
- M. tekintettel a válság lezárásának és az alkotmányos rend helyreállításának különböző, a politikai erők és a „civil társadalom” által kínált eszközeire, különösen a demokratikus ellenzékktől származó javaslatra és a nemzetgyűlés által előterjesztett „átmeneti útitervre”,
- N. tekintettel a száhel-szaharai övezetben előforduló biztonsági problémákra, amelyek táptalajt adnak a terrorizmusnak, a határokon átnyúló bűnözésnek, valamint a fegyver- és kábítószer-kereskedelemnek, és destabilizáló hatással vannak a régió e részének országaira,
- O. tekintettel Mauritánia szerepére e megpróbáltatások leküzdésében,

- P. tudomásul véve a puccs elítélését a nemzetközi közösség részéről, különösen az AKCS-csoport, az ECOWAS, az AU, az EU, az Arab Liga és az ENSZ részéről, valamint az AU és az OIF határozatát, miszerint a demokrácia helyreállításáig felfüggesztik Mauritániát,
- Q. mivel az Afrikai Unió 2008. szeptember 22-én ultimátumot adott a juntának, hogy 2008. október 6-áig állítsa helyre az alkotmányos rendet, és feltétel nélkül helyezze vissza tisztségébe Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahit,
- R. mivel a katonai junta elutasította az említett ultimátumot, és mivel 2008. október 7-én, kedden az AU Bizottság arra szólította fel az AU tagállamait, hogy ne ismerjék el a mauritániai puccsistákat,
- S. tekintettel a konzultációs folyamat elindítására az Európai Unió és Mauritánia között, a cotonou-i megállapodás 96. cikkének megfelelően, amely abban az esetben írja elő az ilyen konzultációkat, ha „valamelyik fél úgy ítéli meg, hogy a másik fél nem teljesíti az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásából fakadó kötelezettségeit”,
- T. mivel a Világbank felfüggesztette 175 millió USD segély formájában történő kifizetését Mauritánia részére; mivel a felfüggesztés mintegy 17 országos projektet fog érinteni Mauritániában, továbbá az ország részvételét a Világbank regionális projektjeiben, többek között a vidékfejlesztés, az egészségügy, az oktatás és az infrastruktúra (mint például az útépítés) területén,
- U. mivel a rendőrség erőszakot alkalmazott a politikai pártok koalíciója által szervezett, engedély nélküli tüntetések feloszlására, amelyek Abdallahi elnök visszahelyezésére szólítottak fel,
1. elítéli az elnök és a kormány megdöntését a mauritániai fegyveres erők részéről, és hangsúlyozza, hogy a demokratikusan alakult intézményeket tiszteletben kell tartani; sajnálja ezt a visszalépést, tekintettel a mauritániai demokrácia és jogállamiság fejlődése terén az elmúlt néhány évben történt, figyelemre méltó előrelépésekre;
 2. tudomásul veszi a hivatalától megfosztott Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi elnök átszállítását szülőfalujába, ahol házi őrizetben tartják, de továbbra is azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására szólít fel;
 3. felszólítja a mauritániai hatóságokat az emberi jogok védelmére, beleértve a szólásszabadságot, valamint az egyesülés és a gyülekezés szabadságát;
 4. fenntartja, hogy a széles körű konzultációk jelentik az egyedüli módot a válság lezárására, és csak ez ad lehetőséget arra, hogy az összes demokratikus intézmény újra elláthassa rendes funkcióit, a parlament valamennyi előjogának teljes körű gyakorlását is beleértve;
 5. felszólítja az uralkodó katonai hatóságokat, hogy haladéktalanul kötelezzék el magukat egy, az alkotmányos rend visszaállítására és a demokratikus intézmények helyreállítására vonatkozó ütemterv mellett, és vállaljanak kötelezettséget arra, hogy a katonai hatalom nem lesz jogosult a választásokon való indulásra;
 6. ennek megfelelően arra hívja fel Mauritánia valamennyi politikai szereplőjét, hogy haladéktalanul hozzák létre a megfelelő keretet az ilyen konzultációkhoz;
 7. üdvözli az Európai Unió és a Mauritániában hatalmon lévő hatóságok közötti konzultációk megkezdését, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlésnek tegyen rendszeres jelentéseket a 96. cikk szerint lebonyolított konzultációk előrehaladásáról és az alkotmányos rend helyreállítására vonatkozó ütemterv kialakításáról, ugyanakkor sajnálja, hogy eddig ezen a téren nem történt jelentős előrehaladás;
 8. üdvözli az AU bejelentését, miszerint „konkrét javaslatokat” fog benyújtani azt követően, hogy ultimátumát a mauritániai „magas szintű államtanács” elutasította;
 9. felhívja az AU-t és az EU-t, hogy vizsgálják meg a katonai puccsisták ellen hozható összes célzott szankciót (utazási tilalom, a vagyon befagyasztása stb.), amennyiben a közeljövőben nem vállalnak kötelezettséget egy megfelelő, hiteles terv mellett a válság befejezésére és az alkotmányos rend helyreállítására vonatkozóan, de ne tegyenek semmilyen olyan további lépést, amely veszélyeztetné Mauritánia fejlődését és a lakossága életkörülményeinek javulását;
 10. kitart amellett, hogy Mauritánia népe, akiket a gazdasági és az élelmiszerválság már eddig is súlyosan érintett, nem eshet túszul a jelenlegi politikai válságnak, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy hajtsa végre a civil társadalmat támogató projekteket a demokráciát és az emberi jogokat támogató európai eszköz keretében;

11. szorgalmazza, hogy a junta mérlegelje, hogy a mauritániai nép számára milyen sokoldalú előnyökkel jár a békére, a demokráciára, a jólétre és az emberi, társadalmi és kulturális megértésre irányuló politikai folyamatban való részvétel, amelyet a 2008. július 13-i földközi-tengeri csúcstalálkozó alkalmával vázoltak fel, ahol Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, a Mauritániai Iszlám Köztársaság elnöke is részt vett;
12. üdvözli az AKCS Nagykövetek Bizottsága küldöttségének elindítását, és tudomásul veszi a mauritániai nemzetgyűlés 2008. szeptember 14-i állásfoglalásának elfogadását;
13. úgy határoz, hogy AKCS–EU parlamenti küldöttséget indít Mauritániába annak érdekében, hogy segítse a mauritániai parlamentet az egység újbóli felfedezésében és a válságból kivezető út megjelölésében, amely minden érintettnek dicsőségére válna;
14. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsának, az Európai Bizottságnak, a Pánafrikai Parlamentnek, az Afrikai Unió Bizottságának, az Arab Maghreb Uniónak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, valamint Mauritánia nemzetgyűlésének és más hatóságainak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a zimbabwei helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2008. november 25–28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Pánafrikai Parlament választási megfigyelő küldöttségének 2008. március 29-i jelentésére a Zimbabwei Köztársaságban tartott összehangolt választásokról,
- tekintettel a Pánafrikai Parlament választási megfigyelő küldöttségének 2008. június 29-i előzetes nyilatkozatára a zimbabwei elnökválasztásról és az időközi képviselőházi választásokról,
- tekintettel a Pánafrikai Parlament választási megfigyelő küldöttségének 2008. június 30-i időközi nyilatkozatára a zimbabwei elnökválasztásról és az időközi parlamenti választásokról,
- tekintettel az Afrikai Unió (AU) zimbabwei megfigyelő küldöttségének 2008. június 29-i előzetes nyilatkozatára,
- tekintettel a zimbabwei nemzeti egységkormány megalakításáról szóló állásfoglalásra, amelyet az Afrikai Unió 2008. július 1-jei Sharm el-Sheikh-i csúcstalálkozóján fogadtak el,
- tekintettel a demokratikus választásokat szabályozó alapelvekre és iránymutatásokra, amelyeket a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) parlamenti fóruma 2001-ben fogadott el, valamint a demokratikus választásokat szabályozó alapelvekre és iránymutatásokra, amelyeket az SADC 2004. augusztusi mauritiusi csúcstalálkozóján fogadtak el,
- tekintettel a Zimbabwei Afrikai Nemzeti Unió – Hazafias Front (ZANU-PF) és a két Mozgalom a Demokratikus Változásért (MDC) alakulat közötti, 2008. szeptember 15-i megállapodásra a Zimbabwe előtt álló kihívások megoldásáról,
- tekintettel a SADC-szerződésre és annak jegyzőkönyveire, beleértve a SADC választásra vonatkozó jegyzőkönyvét,
- tekintettel az Afrikai Unió alapokmányára, az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára és az Új Afrikai Fejlesztési Partnerségre (NEPAD),

(¹) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. november 28-án Port Moresby-ben (Pápua Új-Guinea) fogadta el.